

Deštivec

2920, Poslední rok prvního věku

Knihy čtvrtá

sepsal Carlovac Townway

3. Deštivec, 2920

Chladný přístav, Zapomnění

Sotha Sil pokračoval černočernými síněmi paláce tak rychle, jak jen mohl, a poloslaná voda mu přitom sahala až po pás. Jak šel, stahovaly se všude kolem něj odporné a rosolovité nestvůry do rákosů a výbuchy bílého ohně osvětlovaly vysoké oblouky haly, kde následně mizely. Útočil na něj nespočet vůní, v jednu chvíli žluklý pach smrti a poté naopak jemný květinový parfém. Už několikrát navštívil daedrické prince v jejich Zapomnění, ale pokaždé jej čekalo něco jiného.

Ale znal svůj účel a nepodvolil se rozptýlení.

V napůl zničené, klenuté místnosti na něj čekalo osm z významnějších daedrických princů: Azura, Princ soumraku a svítání, Boethia, Princ spiknutí, Herma-Mora, Daedra vědomostí, Hircine, Lovce, Malakath, Bůh prokletí, Mehrunes Dagon, Princ pohrom, Molag Bal, Princ hněvu a Sheogorath, Šílenec.

Nebe nad nimi vrhalo na jejich setkání trýznivé stíny.

5. Deštivec, 2920

Ostrov Artaeum, Letní ostrovy

eskyní se rozezněla ozvěna Sotha Silova hlasu, "Odvalte ten kámen!"

Novicové téměř okamžitě poslechli a odsunuli obrovský balvan, který blokoval vchod do Jeskyně snů. Vynořil se unavený Sotha Sil s tváří pokrytou popelem. Měl pocit, že byl pryč měsíce, roky, ale ve skutečnosti uplynulo jen několik dní. Lilatha ho chytila za ruku, aby ho podepřela při chůzi, ale on její pomoc s vlídným úsměvem odmítl a zavrtěl hlavou.

Byl jsi... úspěšný? zeptala se.

Daedričtí princové, s nimiž jsem mluvil, přistoupili na naše podmínky, řekl rozhodně. "Pohromy, jako ta, jež postihla Gilverin, by se již neměly opakovat. Od nynějška už budou na žádosti lidí a merů odpovídat pouze skrze své prostředníky, jako jsou čarodějky či kouzelníci."

A co jsi jim slíbil na oplátku? zeptal se nordský chlapec Welleg.

Dohody, které uzavíráme s Daedrami, řekl Sotha Sil, když pokračoval k lachesisově paláci, aby se setkal s mistrem psijického řádu, "nenáleží uším nevinných."

8. Deštivec, 2920
Císařské Město, Cyrodiil

ouře bičovala okna princovy ložnice a s sebou přinášela vůni vlhkého vzduchu, která se mísila s hořícím kadidlem a bylinkami.

Dorazil dopis od císařovny, vaší matky, řekl kurýr. "Úzkostlivě se zajímá o vaše zdraví."

Mám to ale vyděšené rodiče! zasmál se princ Juilek z postele.

Pro matku je jen přirozené, že se bojí, řekl potentátův syn, Savirien-Chorak.

Má rodina je všechno, jen ne přirozená, Akaviřane. Moje matka v exilu se bojí, že ve mně můj otec spatří zrádce prahnoucího po koruně a nechá mě otrávit, zabořil se princ našťavaně znovu do svých polštářů. "Císař trvá na tom, abych měl, podobně jako on, ochutnávače všech svých jídel."

Spiknutí má mnoho podob, souhlasil Akaviřan. "Byl jsi upoután na lůžko téměř tři týdny a za tu dobu se tu vystřídali snad všichni léčitelé v říši. Když už nic jiného, tak aspoň viděli, že jste den ode dne silnější."

Doufám, že jsem i dost silný na to, abych mohl již brzy vést předvoj armády do Morrowindu, řekl Juilek.

11. Deštivec, 2920
Ostrov Artaeum, Letní ostrovy

ovické se tiše postavili do řady podél besídky a hleděli, jak v dlouhém a hlubokém, mramorem obloženém příkopě vzplál oheň. Vzduch nad ním rozechvívaly vlny tepla. Ačkoliv byly tváře studentů pevné a bez emocí, jak se od pravých Psijiců očekávalo, byla jejich hrůza stejně hmatatelná jako toto teplo. Sotha Sil zavřel své oči a odříkal zaklínadlo ohnivé odolnosti. Pomalu prošel prohlubní se šlehajícími plameny a vylezl na druhou stranu, nepopálený. Dokonce i na jeho rouchu nebyly známky ohoření.

Zaklínadlo je zesíleno energií, kterou mu poskytnete svými schopnostmi, jak už to většinou u kouzel bývá, řekl. "Klíčem je vaše představivost a síla vůle. Samotnému kouzlu je úplně jedno, zda vám poskytne odolnost vůči vzduchu, nebo odolnost vůči květinám, a poté, co sešlete zaklínadlo, by i vám mělo být jedno, že je vůbec nějaké kouzlo ohnivé odolnosti potřeba. Ale nepleťte si to, co říkám: odolnost není o přehlížení ohnivé reality. Ucítíte podstatu ohně, jeho strukturu, hlad, a dokonce i jeho žár, ale budete vědět, že vás nespálí ani nezraní."

Studenti sborově přikývli, seslali kouzlo a vydali se přes oheň. Někteří dokonce zašli až tak daleko, že se předklonili, nabrali oheň do hrstí a vyhodili jej do vzduchu, takže se rozprskl jako bublina a roztál jim v prstech. Sotha Sil se usmál. Bojovali se svým strachem obdivuhodně.

Z pod oblouku besídky přiběhl první proktor Thargallith, "Sotha Sile! Almalexie právě dorazila na Artaeum. Iachesis mi řekl, ať tě seženu."

Sotha Sil se otočil k Thargallithovi jen na chvíli, ale podle výkřiků ihned poznal, co se stalo. Nordskému mladíkovi Welligovi se nepodařilo seslat kouzlo správně a hořel. Pach spálených vlasů a kůže rozrušil i ostatní studenty, kteří se snažili z prohlubně dostat a vytáhnout ho ven, ale sklon jámy byl dál od kraje už příliš příkrý. Mávnutím ruky Sotha Sil oheň uhasil.

Wellig, i někteří další studenti byli popálení, ale naštěstí to nebylo nic hrozného. Čaroděj seslal léčivé kouzlo a uzdravil je a teprve pak se otočil zpátky k Thargallithovi.

Za chvíli jsem u vás. Almalexii to poskytne alespoň dostatek času na oprášení prachu z její vlečky, řekl Sotha Sil a s tvrdým hlasem se otočil zpátky ke studentům. "Naše kouzla nepřerušuje strach, ale pochyby a neschopnost. To jsou praví nepřátelé mágů. Mistře Wellegu, zabal si své věci. Zařídím ti člun, který tě zítra ráno vezme na pevninu."

Čaroděj našel Almalexii a lachesise ve studovně, kde popíjeli horký čaj a smáli se. Byla ještě krásnější, než si ji pamatoval, ale ještě nikdy předtím ji neviděl tak neupravenou. Byla zabalená v pokrývce a se svými dlouhými a vlhkými černými kadeřemi si pohrávala nad ohněm, aby uschly. Když Sotha Sil vešel, vyskočila a objala ho.

Cožpak jsi plavala celou cestu až Morrowindu? usmál se.

Od Nebeské hlásky až dolů po pobřeží hrozně prší, vysvětlila a vrátila mu svůj úsměv.

Je to jen půl lígy odsud a tady nepadla ani kapka, řekl lachesis pyšně. "Ale stejně mi občas chybí to vzrušení Letního ostrova a někdy i hlavní pevniny. A vždycky na mě udělá velký dojem někdo, kdo venku něco dokáže. Svět je plný rozptýlení. A když už o nich mluvím, co jsou zač ty zvěsti o válce, které jsem zaslechl?"

Myslíš tu, kvůli které cedí kontinent svou krev již osmdesát let, mistře? zeptal se pobaveně Sotha Sil.

Tak to bude nejspíš ona, řekl lachesis a pokrčil rameny. "A jak se nám daří?"

Prohrajeme, pokud se mi nepodaří přesvědčit Sotha Sila, aby opustil Artaeum, řekla Almalexie a její úsměv zmizel. Chtěla to nechat až na soukromější rozhovor se svým přítelem, ale starý Altmer ji k tomu dodal odvalu již teď. "Měla jsem vidění... a vím, že jsou pravdivá."

Sotha Sil na chvíli ztichnul, a pak se podíval na lachesise, "Musím se vrátit do Morrowindu."

Znám tě. Když něco musíš udělat, tak to uděláš, povzdechl si starý mistr. "Podstatou Psijiců je nenechat se rozptýlit. Války probíhají, nové říše se rodí a staré mizí. Když musíš ty, tak musíme všichni."

Co tím myslíš, lachesi? Opouštíš ostrov?

Ne, ostrov opustí moře, řekl lachesis a jeho hlas začal působit zasněně. "Za několik let se přes Artaeum převálí mlhy a my budeme pryč. Jsme rození rádci, ale Tamriel už má rádčů až příliš mnoho. Ne, odejdeme a vrátíme se, až nás bude země znovu potřebovat, možná v dalším věku."

Starý Altmer se s obtížemi postavil na nohy, dopil poslední doušek svého nápoje, a než Sotha Sila a Almalexii opustil, řekl: "Nezmeškejte poslední loď."

Rok pokračoval Druhosevem.